

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 21.

Fjerde Session.

17de Møde.

Tirsdagen den 16de November.

(Fortf.)

Orsted (fortsat): Derjom man aldeles kunde ophæve den omhandlede Revision, hvilket forekommer mig at være meget gjorligt (Ja!), saa bortfalder naturligviis ethvert Spørgsmaal i den omhandlede Henseende. Naar det af det ærede Udvalg er bemærket, at Havnevæsenet er en Mellemting imellem en Communalsag og en Regjeringsag, og at det er et Forhold, som man maa ønske snart forandret, da maa jeg tilstaae, at jeg finder Forholdet saa naturligt og rigtigt, som det kan være. Havnevæsenet er i en vis Forstand aldeles ikke kommunalt, forsaavidt nemlig Kommunen jo ikke ved Ligningen paa sine Indvaanere bidrager til Havneudgifternes Bestrielse, men disse alene skulle tilvelebringes ved Hjælp af Havnepenge. Imidlertid er Havnevæsenet vistnok af de Gjenstande, der staae i Forbindelse med Kommunens Forvaltning, som i en saadan Grad maa interessere Kommunen, at denne maa have en stor Andeel i Havnevæsenets Bestyrelse. Den Commune, hvori Havnepengene erlagges, har den nærmeste Interesse i, deels at der tilvelebringes de fornødne Midler til at vedligeholde dens Havnevæsen, deels at Afgifterne ikke blive saa store, at Handelen besværes derved. Denne Commune har derfor ogsaa særdeles Leilighed til at paasee Havnevæsenets Interesse; der er Folk, som kjende alle de Forhold, som vilde have Indflydelse paa at bestemme Størrelsen af Udgifterne med Hensyn til Havnevæsenet, og som have en praktisk Kundskab til Havnevæsenets Tars. Der er altsaa, troer jeg, en meget vigtig Forbindelse mellem den kommunale Virksomhed i denne Henseende og Statsvirksomheden.

H. P. Hansen: De Bemærkninger, som nylig ere blevne fremsatte af den høitærede 5te Landstingsmand for 1ste Kreds (Orsted), have endmere bestyrket mig i den Mening, som jeg har havt under denne Sags Behandling, og som ogsaa er bleven det Resultat, hvortil Udvalget er kommet, nemlig, at det forelagte Udskift ikke er tilraadeligt. Jeg behøver vist ikke at anføre flere Grunde end dem, som allerede af den ærede Landstingsmand ere anførte, for at jeg maaskee tør antage, at det ærede Thing ogsaa vil komme til det samme Resultat. Kun maatte jeg dog i Anledning af en Bemærkning, som den samme høitærede Taler fremsatte, tillade mig at ytre en fra ham noget afvigende Anskuelse. Naar han nemlig har meent eller idetmindste, som det forekommer mig, antydte, at der muligens slet ingen Revision behøvedes af de her omhandlede Afgifter, at man nemlig maaskee kunde ansee den for unødvendig, fordi de Vedkommende, som have at erlægge disse Afgifter, selv vilde kunne kontrollere dem, da kan jeg neppe troe, at denne Betragtning maade vil være saa ganske rigtig. Jeg troer, at der ligger en Betyggelse for Alle, som skulle svare saadanne Afgifter, dert, at man veed, at de ere undertastede en behørig Revision fra Statens Side, saa at, dersom der har indsueget sig nogen Urigtighed, som jo vel undertiden kan hænde ved saadanne Afgifters Beregning, vil en saadan blive berigtiget, enten derved, at det erstattes de Vedkommende, hvad de have erlagt for Meget, eller ogsaa, at der bliver dem affordret det muligen manglende Beløb. Jeg troer, som sagt, at det i det praktiske Livs Forhold vil for dem, der have at betale saadanne Afgifter, hvilke desuden mange Gange grunde sig paa temmelig vidtløftige Beregninger og paa forskjellige Anordninger, som det ikke er Mænd i det praktiske Liv muligt at